

РЕШЕНИЕ

№ 7377

гр. София, 26.11.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 11.11.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Ина Андонова, като разгледа дело номер **4357** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по жалба на Д. К. П. срещу Заповед №ДК-02-СО-129/31.07.2008 г. на началника на СРДНСК, с която е наредено да бъде премахнат незаконен строеж: "Барака", находящ се в ПИ, пл.459, кв.29, м.кв."В." по плана на [населено място], район „Б.”- Столична община, след разделянето на производството по адм.дело №3118/2013 г. на АС-София град с определение от 23.04.2013 г. от П о., 32-ри състав. В жалбата /наименована „искава молба” и уточняваща молба към нея се твърди незаконосъобразност на акта.

В съдебно заседание пред АС-София град, жалбоподателят Д. К. П. се явява лично и излага, че бараката е построена без строителни книжа и е незаконна. Такава била от 82 г. до 98 г., когато „Е. А. чрез престъпление-имотна измама”, станала собственик на този имот и започнала да подава сигнали за премахване на изграденото от него. На 13.03.2013 г. получил съобщение за премахване, а бараката била премахната много по-рано, още през 2009 г. Премахната била от Е. А., за което подал жалба до Прокуратурата.

Ответникът-началникът на РДНСК-ЮЗР се представлява от юриконсулт С., която оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, реодвоно призована, не взема участие в производството по делото и не дава заключение за законосъобразността на оспорената заповед.

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото

доказателства по реда на чл. 235 от ГПК, вр.чл. 144 от АПК и служебно, на основание чл.168, ал.1 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт на основанията по чл.146 от АПК, намира следното от фактическа и правна страна: Жалбата е допустима.

Подадена е срещу акт, който подлежи на оспорване по съдебен ред, от лице с правен интерес от оспорването и при спазване на преклузивния срок за подаването ѝ /Определение от 20.09.2013 г. по адм.дело №11423 от 2013 г. на Върховен административен съд/.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Заповедта е издадена от компетентен орган-началникът на СРДНСК /сега РДНСК-ЮЗР/. Компетентността на органа произтича от разпоредбата на чл.225, ал.1 от ЗУТ /в приложимата ѝ редакция /до изм.ДВ, бр.82/2012 г., в сила от 26.11.2012 г./-чл.142, ал.1 от АПК/ и Заповед № РД-13-182 от 29.03.2007 г., с която началникът на ДНСК е делегирал правомощието си за издаване на заповеди за премахване на изброени в нея незаконни строежи, сред които и процесния като такъв на допълващо застрояване, на началниците на РДНСК.

Спазени са установената писмена форма и съдържание за издаване на административен акт-чл.59,ал.1 и ал.2 АПК, доколкото в ЗУТ няма други специални изисквания и не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. КА е съобщен на жалбоподателя, с което е обезпечено правото му на възражение в 7-дневен срок, а депозираното такова е било намерено за неоснователно, поради непредставяне на разрешение за сторез. Актът е мотивиран като са посочени фактическите и правни основания за издаването му. Фактическите установявания на органа не само не се опровергават от съдържащите се в адм.преписка доказателства, не се оспорват от жалбоподателя, но и изрично се признават от него.

По същество издадената заповед е материално законосъобразна. Процесният строеж е представлявал барака в северната част на имот пл.№459, кв.29, местност[жк]/ в частта, която се припокрива с имот пл.№259, к.л. № АО-4-10-Г по неодобрения кад. план/, представляваща постройка на допълващо застрояване с размери около 5.00/4.00 м. и ЗП-прибл.20 кв.м., изпълнена от подръчни материали, ламарина и дъски. Покривът е бил еднокатен с покритие от ламарина. Бараката е била запазена с ел.енергия. Извършител на строежа е жалбоподателят Д. К. П.. Видно от съдържащото се в адм.преписка извлечение от графична част на ЗРП на кв.В., одобрен със Заповед №310/12.07.1976 г., северната част на имот пл.№459 попада в територия, отредена за Детско заведение.

От съдържащите се адм.преписка доказателства се установява по несъмнен начин и това, че с влязло в сила на 31.07.2006 г. решение по гр.дело №2039/2001 г. по описа на Софийски градски съд предявеният от Д. К. П. срещу П. М. Г. и Е. А. В. установителен иск за собственост, с правно основание чл.97, ал.1 от ГПК, върху ПИ пл.№459, кв.29 е отхвърлен като неоснователен. От Констативен протокол №С6-86/27.06.2012 г., съставен от служители на РО"Н."-С. се установява и това, че процесният строеж-„Барака” е бил премахнат доброволно, като в съответствие с твърденията на жалбоподателя, премахването е било извършено през 2009 г. от Е. А., легитимираща се като собственик на ПИ с нотар. акт за покупко-продажба №64, дело №74/1998 г. на нотариус, с район на действие-СРС.

Бараката представлява строеж по смисъла на § 5, т.38 от ДР на ЗУТ, вр.147, ал.1 т.2 от

ЗУТ, предвид наличието на изградена ел. инсталация и за нея се изисква разрешение за строеж. Липсата на РС, квалифицира бараката като "незаконен строеж" по чл.225, ал.2, и т.2 от ЗУТ и поражда правомощието на административния орган да нареди премахването ѝ, съгласно чл.225, ал.1 от ЗУТ. Строежът не е отговарял на изискванията на § 16, ал.1 от ПР на ЗУТ за търпимост, тъй като дори и да се приеме за вярно твърдението на жалбоподателя, че е бил изграден през 1982 г., той е противоречал на ЗРП на кв."В.", одобрен със Заповед №310/12.07.1976 г. и действащ към момента на издаване на оспорената заповед-31.07.2008 г., което жалбоподателят изрично признава.

Отделно от това, правото на собственост на жалбоподателя е било отречено отречено със сила на пресъдено нещо още преди издаването на оспорената заповед и той няма качеството на възложител-чл.161 от ЗУТ, поради което не може да строи в чужд имот-чл.182, ал.1 от ЗУТ.

За пълнота на мотивите и за сведение на жалбоподателя съдът сочи, че доводите му за незаконосъобразност на заповедта, поради наличието на предходно издадена и обявена за нищожна, поради некомпетентност на органа, заповед на кмета на район "банкя"-СО за премахване на същия строеж, са неотнормими към спора, предмет на делото. Неотнормими към спора са и доводите му за вещноправните отношения с Е. А.. Вещноправните спорове са извън подведомствеността на административните съдилища-чл.128 от АПК, а отделно от това, този спор е бил решен по общия исков ред с влязло в сила решение, което е задължително за съда, който го е постановил, и за всички съдилища, учреждения и общини в Република Б.-чл.297 от ГПК, вр.чл.144 от АПК.

Строежът, като такъв на допълващо застрояване, е от шеста категория-чл.137, т.6, вр.чл.147, ал.1, предл.2-ро от ЗУТ, поради което и на основание чл.218, ал.7 от АПК, решението е окончателно и не може да бъде обжалвано.

Предвид изложеното и на основание чл.172, ал.2, предл.5 от АПК, Административен съд София-град, II о., 23-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. К. П. срещу Заповед №ДК-02-СО-129/31.07.2008 г. на началника на СРДНСК.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано.

Решението да се съобщи на страните за сведение чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: